

98

Το τελευταίο έργο του Μάμετ επέλεξε για φέτος η Αιμιλία Υψηλάντη...

«Αμαρτίες και πταίσματα» στο Αργώ

Ενα έργο του αγαπημένου στους Έλληνες συγγραφέα Ντέιβιντ Μάμετ, επέλεξε να ανεβάσει η Αιμιλία Υψηλάντη στο θέατρο «Αργώ» αυτή την περίοδο. Ένα έργο γραμμένο μόλις το 1999, που πρωτοανέβηκε σε σκηνοθεσία του ίδιου του συγγραφέα στην Αμερική, γνωρίζοντας τεράστια επιτυχία. Επιτυχία που επαναλήφθηκε και την επόμενη χρονιά, που παίχθηκε στο Λονδίνο.

Πρόκειται για το τελευταίο έργο του Μάμετ με τίτλο «Boston Marriage». Την μετάφραση στα ελληνικά έκαναν ο Κώστας Λαμπρούλης και ο Σωκράτης Κυριαζής και με τον ελληνικό τίτλο «Αμαρτίες και πταίσματα» σκηνοθετήθηκε από την Ασπα Τομπούλη για το θέατρο Αργώ.

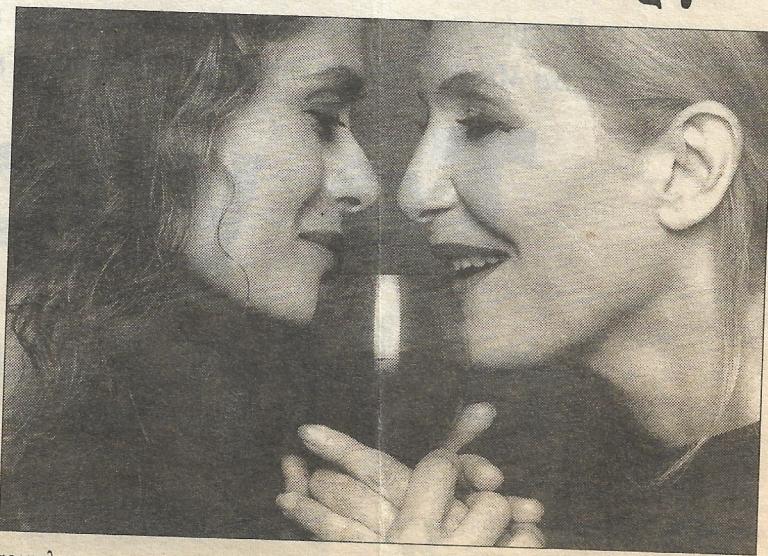
Την μουσική έγραψε ο Πλάτων Ανδριτσάκης, τα σκηνικά έκανε ο Σίμος Καραφύλλης, τα κοστούμια η Κλεο Μπρέσογουελ, τους φωτισμούς ο Ηλίας Κωνσταντόπουλος και την κίνηση επιμελήθηκε η Μαριέλλα Νέστορα. Πρωταγωνιστές της παράστασης η Αιμιλία Υψηλάντη, η Νόνη Ιωαννίδου και η Δέσποινα Σιδηροπούλου.

Ο συγγραφέας

Σ' αντίθεση με την μέχρι τώρα θεματολογία του, ο Μάμετ σ' αυτό το έργο επιλέγει να «ακουμπήσει» συγγραφικά ένα κόσμο ανστηρά γυναικείο, και να τοποθετήσει την δράση του έργου του στον 19ο αιώνα.

Καυστικός και αποκαλυπτικός, με αιχμηρή γραφή, ο Μάμετ παραπέμπει στην κωμωδία ηθών, την οποία ταυτόχρονα παρωδεί, ενώ συχνά ανατρέχει στον Οσκαρ Ουάιλντ και τον Χένρι Τζέιμς, χωρίς όμως να χάνει κάτι από το προσωπικό του στυλ. Έτσι, οι ηρωίδες του, έχουν την τάση να «κατασκευάζουν» ιστορίες για να γεμίζουν την ζωή τους και να ξεπερνούν τα προβλήματά τους.

Μια ανάλαφρη και σφή καυστική κωμωδία, στην οποία κυριαρχούν δύο γυναίκες προσωπικότητες η Άννα και η Κλάρι, καθώς και ένας σπάνιος για το σύγχρονο θέατρο χαρακτήρας, μια ξεκαρδιστική υπηρέτρια, έ-

νας «ποπ» χαρακτήρας, βγαλμένος λες μέσα από καρτούν...

Η σκηνοθετίδα

Ένα «μη τυπικό» έργο του Μάμετ, χαρακτηρίζει το «Αμαρτίες και πταίσματα» η σκηνοθετίδα της παράστασης η Ασπα Τομπούλη, τονίζοντας πως πρόκειται για «μία καυστική κωμωδία πάνω στην αποδοχή της σεξουαλικής ταυτότητας από τον καθένα μας και την απελευθέρωση που προκύπτει από την αποδοχή αυτή».

Και συνεχίζει λέγοντας πως ο συγγραφέας «επιχειρεί ανοίγματα και ως προς την θεματική και ως προς την φόρμα, ενώ η σκόπιμη τοπο-

θέτηση του έργου στα τέλη του 19ου αιώνα, αποβλέπει στο να περιγράψει τον κινισμό της ανώτερης τάξης η οποία πίσω από την καλλιεργημένη γλώσσα και τα περίτεχνα ρούχα προσπαθεί να καλύψει την αρπακτικότητα και την απληστία της».

Σκοπός της σκηνοθετίδας είναι, μέσα από το κείμενο με την «σχεδόν λογοτεχνική γλώσσα», να αναδείξει την «ανατρεπτική ματιά του συγγραφέα, τις σχέσεις των προσώπων και την αιώνια λυτρωτική τάση του Μάμετ να πλάθει παραμύθια μέσω των ηρώων του, για να αντιμετωπίσει και να υπερβεί την πραγματικότητα».